

Câte iubiri călătoresc

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Câte iubiri călătoresc în lumea asta mare
Și câte oare s-au pierdut din pură întâmplare?
Am fi putut să fim chiar noi protagoniștii zilei,
De nu te-ai fi împiedicat de marginile filei

Pe care scrijeleam atunci amara mea poveste...
Să fi trecut atâta timp sau timpul nu mai este
Decât un spațiu necesar în care vom închide
Acele clipe ce la doi nu le-am putut divide?

Din câte mari amoruri trec pe străzi, pe trotuare,
Știu că iubirea noastră e cometă călătoare,
Dar te-ai oprit din zborul tău cât să-mi săruți cuvântul,
De-atunci, iubirea mea,-mpărțim și cerul, și pământul...

- Iubirile se duc și vin, dar tonuri de culoare
Pictază ceru-n asfințit... Deloc întâmplătoare
A fost oprirea mea atunci, pe fila neatinsă
Eu am citit un vers venit de pe-o planetă ninsă.

Odaia-n care te-am găsit ostatică sub ghețuri
Și-un bulevard spre nicăieri, acoperit de cețuri,
N-au fost nici piedici, nici dovezi, ci doar niște repere,
Că am plătit un preț nedrept pe clipe efemere.

Câte iubiri călătoresc, a noastr-o să rămână
Ca o poveste peste timp... Ținându-ne de mână,
Vom fi doi îngeri mesageri ce-n lumea asta mare
Au regăsit un rai al lor, din pură întâmplare.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș